

وقتی که پرچم را بالا بردم

زهرا کرمی - پنجم

با افتخار پرچم سه رنگ ایران را بالا برده بودم. باد تکانش می داد و آن را به رقص در می آورد. این صحنه ی زیبا باعث شد اشک در چشمانم حلقه بزند. محکم پرچم را در دستانم گرفتم و تکانش می دادم. به این نگاه می کردم که چطور با آن رنگ های زیبایش تکان می خورد. سبز ، سفید و قرمز...! غرق در احساسات بودم که ناگهان صدای عجیبی شنیدم. دیدم که یک آدم فضایی دارد به من سلام می کند. به او گفتم : تو دیگر از کجا پیدایت شد؟ پاسخ داد : من از کهکشان راه شیری آمده ام . اینجا چه جور جایی است که این همه ملت دارند یکصدا شعار می دهند و می گویند : مرگ بر آمریکا؟ چشمانم را گرد کرده بودم . دوست داشتم با شور و اشتیاق ایران را برایش توصیف کنم. به او گفتم : اینجا که تو هستی سرزمین مردم مقاوم ایران است ! . او که دوست داشت بیشتر برایش بگویم به من گفت : ایران را برای من توصیف کن دوست دارم بشنوم. به نشانه ی تایید سرم را تکان دادم . ادامه دادم : ایران جایی است که مردمش باهم خودکفا شدند . باهم جشن گرفتند ، باهم ساختند ، باهم عهد بستند ، با هم شادی کردند ، باهم یاعلی گفتند و امام را استقبال کردند. ایران جایی است که نمی گذارد حتی یک وجب از خاکش را بگیرند. ایران سرزمین مردمان شجاع ، سخت کوش ، مستقل و فداکار است . مانند انسان هایی که تاپای جان جنگیدند تا ما در آسایش باشیم مثل (سردار سپهبد حاج قاسم سلیمانی) که وقتی آمریکا اسمشان را می شنود می ترسد. ایران کشوری ست قوی . که هیچ کس نمی تواند در مقابل آن بایستد . امروز ۲۲ بهمن روز آزادی و استقلال ایران عزیز است که ما دور هم جمع شده ایم تا این روز مهم را جشن بگیریم. در این روز انگلیس ، اسرائیل به ویژه آمریکا از این که پیروزی کشور ایران قوی را می بینند ناراحتند و از عصبانیت اخم هایشان بهم گره خورده. ایران دارای مردمی با غیرت است ! آدم فضایی گفت : می دانی ! کاش من هم به جای تو بودم ، که در چنین کشوری به این مقاومی زندگی می کردم . به هر حال من آدم فضایی ام نمی توانم که در زمین زندگی کنم . خب ، صحبت هایت دلنشین بود پس من هم دیگر زحمت را کم می کنم. از آدم فضایی خداحافظی کردم. آنقدر که ایران ویژگی های زیادی دارد دهنم کف کرده بود. به هر حال ایران را در این چند جمله ی کوتاه نمی توان توصیف کرد. راهپیمایی هم خستگی ها و پر شوری های خودش را دارد . ولی من بخاطر رهبرم ، کشورم آمده ام اینجا تا بگویم من کشورم را عاشقانه دوست دارم. سرود پخش شد . آن سرود موزون و زیبا روحیه ی شجاعت را در قلبم بر می انگیزد. قلبم به تپش در می آید. می خواهم بلند ، بلند ، بلند فریاد بزنم : مرگ بر آمریکا! همانطور که آقای خامنه ای می گویند: شعار مرگ بر آمریکا ، دارای پشتوانه قوی عقلانی است . سرم را با افتخار بالا می گیرم . پرچم را در دستانم می گیرم و می برم بالا. این راهپیمایی با روز های دیگر فرق می کرد . جمعیت نسبت به سال های قبل بیشتر شده بود . ۲۲ بهمن روز زیبایی است . روزی که مردم کشورمان باهم یک صدا برای کشورشان شعار می دهند و فریاد می زنند.....